

Rigsdagstidende.

1858. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 233.

Tiende Session.

56de Møde.

Onsdagen den 15de Decbr. Kl. 1.

(Fortset.)

Tscherning: Vi have i en Række af Aar deels faaet enkelte Lønningslove, som ere skudte særskilt frem, og som ere blevne i det Hele taget meget høje, deels givet Tillæg gennem Dyrtdslove, og deels have vi faaet fremlagt Forslag til Lønningslove, som udelukkede den bevægelige Scala og fastsatte ikke ubetydelige faste Lønningsstillæg. De faste Lønningsstillæg, som saaledes bleve bestemte, som bleve holdte fast, laaæ omtrent imellem 20 og 25 pCt. af de normerede Gager. Imod disse faste Lønningsstillæg have vi, navnlig jeg og de, der i Almindelighed have samstemmet med mig, stadig kæmpet. Nu ere vi komne saavidt, at der er Haab om, at vi kunne undgaae de faste Lønningsstillæg, at vi kunne blive staaende i alt Væsentligt ved de nærværende Gagesatser med 2 Afændringer: den ene, som gaaer ud paa, at Systemet om Forfremmelse til høiere Lønninger ikke alene skal hænge sammen med Forfremmelsen til høiere Embeder eller med at indtage en eller anden bestemt Post i Embedsrækken, men afhænge af, hvor lang Tid Bedkommende har tjent i denne Embedsstilling, det være nu enten 3 eller 5 Aar, de saakaldte Alderstillaeg. Det er den ene Overenskomst. Den anden Overenskomst skulde være den, at enhver Gage bliver sammensat af en vis fast Pengeløn og en vis fast Løn i Sæd. Nu har man længe stræbt imod denne Fastsættelse af endeel af Lønningen i Sæd; men nu ere vi komne saavidt, at dette Grundtræk er holdt

fast i en Lov, og kan efter den højeste Grad af Sandsynlighed holdes fast i een Lov til. Form at vinde dette, har man maattet gaae ind paa at betale Noget, et ganske lille Lønningsstillæg, som maa betragtes som fast, deris gennem, at Ansættelsen af Blandingsfæd til 4 Rd. forudsætter som virkelig tilstedekomende saadanne Priser, der i de senere Aar ikke have været, men som tidligere have været endogsaa gode Sædpriser; de have, som sagt, i en Række af Aar ikke været det, og det er jo ikke en Umulighed, at det fremdeles kan blive saaledes, men det er derfor dog ikke nogen Rimelighed. De Lønningsstillæg, som paa denne Maade kunne komme frem, kunne paa en Maade siges at være faste; de komme efter de Beregninger, man derover har kunnet gjøre, til istedetfor at blive imellem 20 og 25 pCt., til at blive 5 til 6 pCt. Det har jeg for min Part, og Flere med mig, betragtet som en god Handel ligeoverfor de høje Lønningslove med faste Lønninger, som dette Thing har været med at votere tidligere. Derfor har det ærede Medlem Ret, naar han troer, at det i det Forslag, som nu ligger for til Votering, med Sandsynlighed — ikke med Visshed, men med Sandsynlighed — ligger et fast Lønningsstillæg, men det er et lille, et meget lille. Nu er altsaa Spørgsmaalet det: Er det rigtigere gennem denne midlertidige Lønningslov saa at sige at fastholde og gribe den endelige Afgjørelse, som vi — støttende os til en beslægtet Lov, den for Universitetet, støttende os til de Indrømmelser, som Regjeringen her har udtalt — have voteret ved at blive staaende ved andre Bestemmelser end dem, som senere skulle træde frem som faste, at lade det endnu staa mere svævende, hvorledes vi skulle komme til en en-